

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1937 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Τὸ ἔτος 1937 ὑπῆρξε διὰ τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν ἔτος βαθέος πένθους, ἀφ' οὗ κατ' αὐτὸ ἀμείλικτος ὁ Χάρων ἀποσπάσας παρέπεμψεν εἰς τὴν αἰωνιότητα δώδεκα ἐκλεκτοὺς ἐταίρους τῆς. Ἐν πρώτοις ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ ἐπίτιμος ἡμῶν ἐταῖρος καὶ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Ἰασιίου Ὁρέστης Ταφραλῆς. Ἀσχοληθεὶς εἰδικῶς οὗτος περὶ τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν, καὶ μάλιστα τὴν τέχνην, κατέλιπε πολλὰ τῶν σοβαρῶν μελετῶν του δείγματα, ἐν οἷς μνημονευτέα τὰ ἔργα αὐτοῦ περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τοπογραφίας τῆς Θεσσαλονίκης, ἤτοι Thessalonique au quatorzième siècle, Thessalonique des origines au XIV siècle, καὶ Topographie de Thessalonique ὡς καὶ αἱ μελέται αὐτοῦ Le trésor Byzantin et Roumain du Monastère de Poutna, Mélanges d'Archéologie et d'épigraphie byzantines, Curtea din Arges καὶ μάλιστα τὸ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνόμενον περιοδικὸν Arta și Arheologia ἔνθα πολλὰ καὶ δοκίμιοι μελέται του Γαλλιστὶ καὶ Ρουμανιστὶ εἰς τὴν τέχνην τῶν Βυζαντινῶν καὶ τὰ Βυζαντινὰ ἐν Ρουμανίᾳ μνημεῖα ἀναφερόμεναι. Ὁ θάνατος τοῦ ἀνδρὸς τούτου στερεῖ τοὺς περὶ τὰ Βυζαντινὰ ἀσχολουμένους ἐκλεκτοῦ καὶ ἐνθουσιώδους συνεργάτου.

Μετὰ τὸν Ταφραλῆν ἡ Ἑταιρεία εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ χάσῃ, μετὰ μακρὰν καὶ ὀδυνηρὰν νόσον, τὸν ἄλλοτε σύμβουλον αὐτῆς καὶ καθηγητὴν τῆς ἱστορίας τῆς Βυζαντινῆς τέχνης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν Ἀδαμάντιον Ἀδαμαντίου. Ἐνωρὶς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν στραφεὶς ὁ μακαρίτης ἔδωκε δείγματα τῆς μελλούσης ἐξελιξέως του δημοσιεύσας τὴν εἰς τὴν λαογραφίαν τῆς Τήνου ἀφορῶσαν μελέτην του «Τηνιακά». Κατόπιν ἀσχοληθεὶς ἐν Παρισίοις εἰδικῶς περὶ τὴν Βυζαντινὴν φιλολογίαν καὶ τέχνην, πλησίον καὶ ἄλλων διδασκάλων καὶ τοῦ Καρόλου Diehl, ἐδημοσίευσεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν περὶ τῶν χρονικῶν τοῦ Μορέως λίαν ἀξιόλογον μελέτην του, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ μὲ τὴν τέχνην καὶ τὴν λαογραφίαν συγχρόνως σχετιζόμενον ἔργον του «Ἀγνείας Πείρα». Οὐδ' ἔμειναν μακρὰν τοῦ κύκλου τῶν ἐπιστημονικῶν ἔρευνῶν του κέντρα Βυζαντινὰ οἷα τὰ Μετέωρα, τὸ Δαφνί, τὸ Γεράκι καὶ ὁ Μυστρᾶς, περὶ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν μνημείων τοῦ ὁποίου ἐπαινετὰς κατέβαλε φροντίδας ἀφήσας καὶ εἰδικὴν, ὡς πληροφοροῦμεθα, μακρὰν μελέτην περὶ τῆς Βυζαντινῆς ταύτης Πομπηίας Ἡ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Σπάρτης ἀνακάλυψις τοιχογραφιῶν ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς καὶ αἱ ἀνασκαφαὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Σπάρτης, ὅπου ἐπίστευεν ὅτι ἀνεκάλυψε τὰ εἰρεπια τῆς μονῆς

τοῦ πολιούχου τῆς Σπάρτης δοίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε πρόκεινται δείγματα τῆς ἐπιστημονικῆς τοῦ ἀνδρὸς δραστηριότητος, ἣν συνεπλήρωσε δόκιμος πανεπιστημιακὴ διδασκαλία. Καὶ ὁ θάνατος τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀφίνει μέγα κενὸν εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων Βυζαντινολόγων.

Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητός του καὶ πλήρης χρηστῶν ἐλπίδων ἀπεσπίασθη τοῦ ὀμίλου ἡμῶν ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἰωάννης Συκουτρῆς. Εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου ἐπιδοθεὶς ὁ ἀείμνηστος καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ μελετῶν καὶ ἐρμηγνεύων τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ κείμενα ἔστρεφεν ἅμα τὴν προσοχὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν Βυζαντινὴν περίοδον, ἣν εὐδοκίμως ἠρεῦνα, ὡς ἀποδεικνύουσι, πλὴν ἄλλων, καὶ αἱ ἐξῆς μελέται αὐτοῦ περὶ τὸ σχίσμα τῶν Ἀρσενιατῶν, συνοδικὸς τόμος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ τοῦ Γ', Λέοντος τοῦ Διακόνου ἀνέκδοτον ἐγκώμιον εἰς Βασίλειον τὸν Β', Κυπριακὸς κώδιξ τῶν χρονικῶν Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ καὶ Γεωργίου Μοναχοῦ, Μιχαὴλ Ψελλοῦ, βίος καὶ πολιτεία τοῦ δοίου Ἀἰξεντίου, zum Geschichtswerke des Psellos, Probleme der byzantinischen Epistolographie ὡς καὶ αἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρείᾳ γινόμεναι ἀνακοινώσεις του περὶ τῆς ἀξίας τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ διὰ τε τοὺς συγχρόνους καὶ μεταγενεστέρους, ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν ἐνὸς Πατριάρχου (Γεωργίου τοῦ Κυπρίου) καὶ ἄγνωστοι συγγραφαὶ τοῦ ἱστοριογράφου Λέοντος τοῦ Διακόνου. Ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ Συκουτρῆ ἐστέρησε τὴν ἐπιστήμην ὀτρηροῦ θεράποντος καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιστημονικὴν οἰκογένειαν ἐκλεκτοῦ μέλους, ἐξ οὗ πολλὰ ἀνεμένοντο.

Εἰς τὴν χώραν τοῦ Νείλου, ἐν Καίρω, ἔσοχον τὸ ἀτύχημα νὰ χάσωμεν τὸν Διονύσιον Κύτικαν, ἄνδρα ἐξ ἴσου εὐδοκίμως μὲ τὸν κερδῶν καὶ τὸν λόγιον ἀσχολούμενον Ἑρμῆν καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦντα τὰς ἡμετέρας σπουδὰς καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν. Μεγάλῃ ἐπ' ἴσης ὑπῆρξεν ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ παππῶζοντος ἐγγόνου, τοῦ Παύλου Καλλιγᾶ, φερέλπιδος νέου, ὅστις καὶ ὡς διοικητικὸς ὑπάλληλος σπανίας ἐπεδείξατο ἀρετὰς καὶ τὰς ἡμετέρας σπουδὰς μετ' ἐξαιρετικῆς ζήλου παρηκολούθει μιμούμενος ὡς πρὸς τοῦτο καὶ τὴν γενέτειραν, ἣτις καὶ ἐκ τῶν πρώτων τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας Συμβούλων ἐγένετο.

Πρὸς μεγάλην ἡμῶν λύπην Ἱεράρχης ἐνθουσιώδης, πατριώτης ἄγνος καὶ τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου θερμὸς λάτρης, ὁ Κιτίου Νικόδημος, ἐξεμέτησε τὸ ζῆν ἐν Ἱεροσολύμοις, μακρὰν τῆς φίλης Πατρίδος.

Παρ' αὐτὸν ἕτερος μαχητῆς, ὁ ἀντιστράτηγος Νικόλαος Σπυροπούλος, ἀνὴρ πᾶσαν ἀρετὴν ἀγαθός, εἶπερ τις καὶ ἄλλος ἐκπληρώσας τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, ἀλλὰ καὶ συγγραφεὺς στρατιωτικῶν καὶ ἱστορικῶν ἔργων δοκιμώτατος καὶ τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν λάτρης ἀπῆλθεν εἰς τὴν αἰωνιότητα μέγα πένθος ἡμῖν καταλιπών.

Εἰς τὸν θλιβερόν κατάλογον δέον νὰ προστεθῶσι καὶ οἱ Κ. Δαλαμάγκας

Ε. Δανδέλης, Παν. Μεγαλίδης, Ι. Καμπίρης καὶ Κ. Καρατζᾶς, παλαιοὶ ἡμῶν ἑταῖροι, παντοιοτρόπως τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ἐπιδείξαντας.

Ἡ μνήμη πάντων τούτων τῶν προσφιλῶν ἡμῶν Ἑταίρων θὰ μείνη παρ' ἡμῖν ἀγήρως.

Τὸ διὰ τῆς ψήφου τῶν μελῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 21^{ης} Φεβρουαρίου 1937 ἐκλεγέν Δ. τῆς Ἑταιρείας Συμβούλιον, εἰς ὃ περιελήφθησαν καὶ δύο ἐκλεκταὶ τοῦ γυναικείου φύλου ἀντιπρόσωποι, αἱ κυρίαὶ Νίκη Πέρδικα καὶ Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη, συνεχίζον τὰς προσπάθειάς τοῦ προκατόχου, ἐφρόντισε καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῆς ἔργον ἀπροσκόπτως νὰ συνεχισθῇ καὶ τὸ ἐκλαϊκευτικὸν τῆς πρόγραμμα νὰ εφαρμοσθῇ. Κατὰ τὸ διάστημα λοιπὸν τοῦ ἔτους ἐνήργησεν, ἴνα τέσσαρες ἐκ τῶν ἑταίρων, οἱ κύριοι Ι. Παπαδόπουλος, Ἐμ. Πεζόπουλος, Φ. Κουκουλῆς καὶ Ἀναστ. Ὁρλάνδος κάμωσιν ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις μὲ θέματα εἰς τὴν Βυζαντινὴν περιόδον ἀναγόμενα, τὰς περιλήψεις τῶν ὁποίων βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ μετὰ χεῖρας τόμῳ σελ. 485 ἔξ. προσέβη δὲ καὶ εἰς τὴν τύπωσιν τοῦ ΙΓ' τόμου τῆς Ἑπετηρίδος τῆς, ὅστις ἐλπίζομεν ὅτι κατ' οὐδὲν τῶν προηγουμένων ὕστερεϊ.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἐκπληροῦν τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ ἴδιον καὶ τῶν ἑταίρων πόθον, παρέδωκεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ λεύκωμα τῶν Βυζαντινῶν σχεδίων, ἡ διάδοσις τοῦ ὁποίου εὐχεται καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ εἶναι εὐρυτάτη, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἑπετηρὶς ἡμῶν ἐξηκολούθησεν ἀνταλασσομένη μὲ ὁμοίας φύσεως ξένα καὶ ἡμέτερα περιοδικά, ἡ δὲ βιβλιοθήκη αὐτῆς ἐπλουτίσθη οὐ μόνον διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ταύτης, ἀλλὰ καὶ δι' ἀποστολῆς διαφόρων βιβλίων ὑπὸ τῶν ἑταίρων καὶ ἄλλων φιλομούσων.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἀναγγέλλομεν ὅτι, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν μᾶλλον προσιτὰ εἰς τοὺς ἑταίρους καὶ φιλομούσους τὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τοῦ μακαρίτου Β. Μυστακίδου ἐνηργήσαμεν τὴν ἐκ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὴν ἐν τῷ κεντρικῷ Πανεπιστημίῳ αἰθουσαν τοῦ ἀναγνωστηρίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅπου καὶ κατὰ τμήματα τὰ κατετάξαμεν, ἐπιφυλασσόμενοι λίαν προσεχῶς νὰ κάμωμεν καὶ πλήρη αὐτῶν ἐν δελτίοις κατάλογον, πρὸς εὐχερῆ αὐτῶν χρῆσιν.

Τὰ ἐγκαίρια τῆς λειτουργίας τῆς βιβλιοθήκης ταύτης ἀπεφασίσθη νὰ γίνωσιν ἐπισήμως, τοῦ συμβούλου κ. Σοφ. Χουδαβερδόγλου—Θεοδότου καὶ τοῦ ἑταίρου κ. Νικηφόρου Ἐλεοπούλλου ἐξαιρόντων τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ αἰοιδίμου δωρητοῦ.

Ἐξακολουθοῦντες τὰς ἐνεργείας ἡμῶν ὑπὲρ ὀνομασίας ἐν Θεσσαλονικῇ μιᾶς ὁδοῦ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλείου Μυστακίδου, ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ Σπάρτῃ τριῶν κεντρικῶν ὁδῶν διὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ Μυστρᾶ, Γερακίου καὶ Μονεμβασίας, ἀντηλλάξαμεν ἔγγραφα μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Πρωτευούσης,

τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ τῶν Δημάρχων Ἀθηνῶν καὶ Σπάρτης, ἂν δ' ἐκ τῶν ληφθεισῶν σχετικῶν ἀποφάσεων κρίνωμεν, ἡ παράκλησις ἡμῶν εἰσηκούσθη.

Τὸ ἐπὶ τῇ ἀλώσει Ἑθνικὸν τῆς Ἑταιρείας μνημόσυνον ἐτελέσθη ἐφέτος κατὰ τὴν 29^{ην} Μαΐου ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Δαφνίου, ἀθρόων προσελθόντων εἰς αὐτὸ τῶν ἐταίρων καὶ μετὰ κατανύξεως δεηθέντων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων.

Τὴν ἐκλαίκευσιν τῶν γνώσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπιδιώκουσα ἡ Ἑταιρεία, ἔδωκε κατὰ τὸ διαρρηῦσαν ἔτος, ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα, τὴν ἐξῆς σειρὰν διαλέξεων.

- 1) ὁ κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκις ὠμίλησε περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου καὶ τῆς Σκλήραινας.
- 2) ὁ κ. Ι. Δαμβέργης περὶ τοῦ ἀγνώστου Ἀκριτά.
- 3) ἡ κ. Εὐφροσύνη Λόντιου Δημητρακοπούλου περὶ Ἀννης τῆς Κομνηνῆς.
- 4) ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Κύρου περὶ τῆς Ἑλληνικῆς συμβολῆς εἰς τὴν Ἀναγέννησιν.
- 5) ὁ κ. Νικόστρατος Καλομενόπουλος περὶ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων μετὰ τὴν ἄλωσιν.
- 6) ὁ κ. Ν. Κοκκίδης περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους ἀπὸ Ἰουστιανοῦ μέχρι τῆς ἀλώσεως.
- 7) ὁ κ. Ἐμ. Πεζόπουλος περὶ παραδόξων ἐγκωμίων.
- 8) ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς περὶ τῶν Βυζαντινῶν Πανεπιστημίων καὶ
- 9) ὁ κ. Ἀν. Ὁρλάνδος περὶ τῆς μονῆς τοῦ ὁσίου Μελετίου καὶ τῶν παραλαυριῶν αὐτῆς.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνεχίσθησαν καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐκδρομαί. Πρώτη τοιαύτη ἐγένετο εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Καστορίαν, περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μνημείων τῶν ὁποίων ὠμίλησεν ὁ σύμβουλος τῆς Ἑταιρείας κ. Ἀνδρέας Ξυγγόπουλος. Ἡ εἰς Καστορίαν ἐκδρομή, ἥτις οὐχὶ μόνον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἐπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς ὑπῆρξε λίαν διδακτικὴ, εἶχε καὶ τοῦτο τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, ὅτι ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Ἑταιρείαν νὰ τονίσῃ ὅπου ἔδει, τὴν σημασίαν, ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν, ἣν θὰ εἶχεν ἡ εἰς τὸν ἀκραῖον αὐτὸν Ἑλληνικὸν σταθμὸν ἴδρυσις ἐνὸς Βυζαντινοῦ Μουσείου, ἐν ᾧ νὰ συγκεντρωθῶσι πάντα τὰ Βυζαντινὰ καὶ μεταβυζαντινὰ ἀντικείμενα τῆς πόλεως καὶ τῆς περιχώρου, χαίρει δ' ἀναγγέλουσα ὅτι, διὰ τῶν συνδεδεασμένων ἐνεργειῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας, τοῦ Δήμου τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ἀπεφασίσθη, κατ' ἀρχὴν, ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἴδρυσις Βυζαντινοῦ Μουσείου.

Παράλληλος ἐνέργεια συνεχίσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κατὰ τὸ 1937 καὶ δι' ἄλλο σπουδαῖον κέντρον, τὸ Γεράκι, ἡ εἰς τὸ ὅποιον μετὰ βᾶσις καιρὸς

πλέον εἶναι νὰ διευκολυνθῇ εἰς τοὺς ἐρευνητάς, φιλόστορας καὶ φιλοτέχνους.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα κωλύματα πρὸς σύνδεσιν τῆς ἱστορικῆς κωμοπόλεως μετὰ τῆς Σπάρτης διὰ Ζουπαιίνης θὰ παρακαμφθῶσι καὶ ὅτι, τῇ ἄρωγῇ τῶν Σ^{ων} Ὑπουργείων Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ὡς καὶ Συγκοινωνίας τὸ ἱστορικὸν Γεράκι δὲν θὰ μείνῃ ἀπομεμονωμένον.

Δευτέρα ἐκδρομὴ ἐγένετο εἰς Ναύπακτον καὶ Μεσολόγγιον καὶ τρίτη εἰς Κιάτον καὶ Σικυῶνα, ἐρμηγεύοντος κατ' ἀμφοτέρας τοῦ συμβούλου τῆς Ἑταιρείας κ. Ἀναστ. Ὀρλάνδου.

Δὲν ἀποκρύπτομεν ἀπὸ τοὺς φίλους ἑταίρους ὅτι τὸ Δ. Συμβούλιον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος εὐρέθη πρὸ δυσχερῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια προεκάλεσε μάλιστα ἡ ἀΐζησις τῆς τιμῆς τοῦ τυπογραφικοῦ χάρτου καὶ τῶν τυπογραφικῶν. Ἐντεῖνον ἐν τούτοις τὰς ἐνεργείας τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν τούτων, κατώρθωσε νὰ ἐλαττωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ δημιουργηθεῖσα ζημία. Ἀφ' ἐνὸς δῆλα δὴ διὰ καταλλήλου ἐνεργείας ἐπέτυχε τὴν προμήθειαν εὐθηνῶ χάρτου, ἀρίστης ποιότητος, πρὸς τύπωσιν τῆς Ἐπετηρίδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀΐζησιν διαφόρων κονδυλίων ἐπιχορηγήσεων. Οὕτως ἡ Πάγκειος Ἐπιτροπὴ ἠΐξησε τὴν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐπιχορηγήσιν της κατὰ 5.000 δραχ. ἑτησίως, κατὰ πέντε δ' ὁμοίως χιλιάδας τὴν ἑτησίαν συμβολὴν της ἀπὸ τοῦ ἔτους 1938 ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις, δι' ἐνεργειῶν τοῦ Προεδρείου, ἐψήφισε καὶ δεκακισχιλιόδραχμον συμπληρωτικὴν ἐπιχορήγησιν κατὰ τὸ 1937. Ἐπ' ἴσης κατὰ 2.500 δραχμας ἠΐξθη ἡ ἑτησία πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐπιχορήγησις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τὸ ὅποιον ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ γενναιότερον θὰ ἐπικουρήσῃ τὴν Ἑταιρείαν, τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τῆς ὁποίας εἶπερ τις καὶ ἄλλος ἀναγνωρίζει ὁ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργός.

Εὐρισκόμεθα ἐπ' ἴσης εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀνακοινώσωμεν εἰς τοὺς ἑταίρους ὅτι καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αἰοδίδμου Κ. Ῥακτιβάν ἐπιτροπὴ προσέφερεν εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἐτέρας 10.000 δραχμῶν, δωρεὰ προκαλέσασα τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ἀειμνήστου Κ. Ῥακτιβάν ὡς μεγάλου τῆς Ἑταιρείας εὐεργέτου.

Ἀποτέλεσμα τῶν ἀνωτέρω ὑπῆρξεν ὅτι ἡ Ἐπετηρὶς ἡμῶν ἐξεδόθη κανονικῶς, χωρὶς μάλιστα, ὡς συνέβη μὲ ἄλλα περιοδικά, ν' ἀΐξηθῇ, ὡς θὰ ἦτο φυσικόν, ἡ τιμὴ αὐτῆς.

Τὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης, ὡς καὶ τὸ ἀπόθεμα τῶν ἐκδεδομένων τόμων τῆς Ἐπετηρίδος, οἵτινες ἀποτελοῦσι σημαντικὸν διὰ τὴν Ἑταιρείαν κεφάλαιον, σκόπιμον ἐκρίθη νὰ ἐξασφαλισθῶσιν. Ἠσφαλίσθησαν λοιπὸν ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀντὶ ποσοῦ 250.000 δραχμῶν εἰς τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν Ἐθνικὴ Ζωὴ καὶ Καλὴ Πίστις, ἐπὶ καταβολῇ δραχ. 3.871 ὡς ἀσφαλιστρῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑταίρων ἡμῶν κατὰ τὸ 1937 ἠϋξήθη κατὰ δέκα πέντε, ἢ δὲ εἰσπραξις τῶν συνδρομῶν ἐνηργήθη κανονικῶς.

Γενικῶς εἶπείν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑταιρείας ἐξελίσσονται κανονικῶς, ὡς θὰ φανῆ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς οἰκείας ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν αἱ μὲν γενικαὶ Ταμειακαὶ εἰσπράξεις, συνεποσώθησαν εἰς Δραχμ. 206.700.— τὸ δὲ σύνολον τῶν Ταμειακῶν Πληρωμῶν ἔφθασεν εἰς Δραχμ. 199.637.—

Τὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας ἐκ συνδρομῶν, δωρεῶν, πωλήσεως Ἐπετηρίδων, Λευκωμάτων κλπ. ἀνῆλθον εἰς Δραχμ. 132.176.80, τὰ δὲ ἔξοδα ἐν γένει διαχειρίσεως εἰς Δραχμ. 58.591.60.

Μετὰ τὰς γενομένας μερικὰς ἀποσβέσεις καὶ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ παλαιοῦ ποσοῦ, τὸ ὑπόλοιπον τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι» κατὰ τὴν 31^{ην} Δεκεμβρίου 1937 εἶναι Δραχμ. 147.542.—, ὅπερ φέρεται εἰς Νέον.

Τὰ ρευστὰ διαθέσιμα τῆς Ἑταιρείας μας ἦτοι: Ταμειακὸν ὑπόλοιπον καταθέσεων μας παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος συμποσοῦνται εἰς Δραχμὰς 120.252.—

Τὰ Λογιστικὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας ἐτηρήθησαν, ὅπως πάντοτε ἄλλως τε, μετὰ πλήρους ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας ὡς τοῦτο πιστοποιοῦν οἱ κ.κ. Ἐλεγκταί, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων ἐτέθησαν ἅπαντα τὰ βιβλία, δικαιολογητικὰ κλπ. ἔγγραφα.

Αὐτὰ, φίλοι Ἑταῖροι, ἠδυνήθη νὰ πράξῃ κατὰ τὸ 1937 ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας τὸ νέον αὐτῆς Διοικητικὸν Συμβούλιον. Δυσκολίαί βέβαια παρουσιάσθησαν, ἐλπίζει ὁμως ὅτι διὰ τῶν ἐνεργειῶν του κατ' οὐδὲν ὑστέρησεν ἡ Ἑταιρεία ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς, τὴν πλήρη προαγωγὴν τῶν ὁποίων ὡς κύριον πάντοτε ἔχει μέλημα. Ἐλπίζομεν ὅτι τάχ' αὐριον ἔσσει ἄμεινον.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Η

Περὶ τῶν ἐν σ. 342 καὶ 343 ἐπιγραμμάτων τῆς Πλανουδείου Ἀνθολογίας 294 καὶ 292 εἰς Ὅμηρον θὰ διαλάβω καὶ πάλιν ἐν ἰδίῳ λόγῳ περὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ Συνεσίου «Περὶ Ὀμήρου καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις σχημάτων» (Ἐπιστ. 154).

Ε. Α. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1 ΙΑΝΟΥΑ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Ταμείον.</i>	
Μετρητά υπόλοιπον κατά την 31/12/1937	13.150.—
<i>Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.</i>	
Λ/σμός Καταθέσεων εἰς ὄψιν	
Ἐπίλοιπον κατά την 31/12/1937	107.102.—
<i>Χρῆματά.</i>	
Τὰ φυλασσόμενα παρὰ τῆ Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος . . .	2.040.—
<i>Ἐπιτηρίδες.</i>	
Ἄξια διαθεσίμων Σωμάτων Ἐπιτηρίδων κλπ. Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν	240.000.—
<i>Λευκώματα.</i>	
Ἄξια Λευκωμάτων τῆς Ἐταιρείας	35.000.—
<i>Σήματα Ἐταιρείας.</i>	
Ἄξια διαθεσίμων Σημάτων (κονκάρες)	750.—
<i>Ἐπιπλα Γραφείων</i>	5.500.—
<i>Βιβλιοθήκη.</i>	
Διάφορα Συγγράμματα κλπ. (ὀνομαστικὴ ἀξία) Δρχ. 32.571.50	
Μεῖον μερικῆς ἀποσβέσεως	2.571.50
	30.000.—
<i>Ἐπιπλα διάφορα.</i>	
Τσιγκογραφήματα (Clichés), πλάκες κλπ.	17.776.—
Μεῖον μερικῆς ἀποσβέσεως	3.776.—
	14.000.—
	447.542.—

ΕΞΟΔΑ (Δούνα)

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

<i>Γενικά Ἐξοδα Διαχειρίσεως.</i>		
Μισθοὶ καὶ Ἀμοιβαὶ	Δρχ. 34.438.—	
Ἐντυπα καὶ Γραφικὴ ὕλη	3.860.—	
Διάφορα ἔξοδα	11.730.60	50.028.60
<i>Προμήθειαι.</i> Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἰσπρακτρα συνδρομῶν κλπ.		8.563.—
<i>Ἀποσβέσεις:</i> Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ ἀξίας τσιγκογραφημάτων κλπ.		3.776.—
Μερικὴ ἀπόσβεσις Βιβλιοθήκης		2.571.50
Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν διαθεσίμων τόμων Ἐπιτηρίδων, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἀξίας τῶν δωρηθέντων εἰς διαφόρους		9.505.—
		74.444.10
Ἐπίλοιπον Λ/σμοῦ Κέρδη καὶ Ζημίαι εἰς Νέον . . .		147.542.—
		221.986.10

